

ירצה 15 חודשי מאסר על גרימת מוות ברשלנות בתאונת דרכים

בית המשפט העליון קיבל לאחרונה חלק מערעור המדינה על הכרעת דין שבה הורשע גבר בגרימת מוות ברשלנות, והוא ירצה 15 חודשי מאסר [ע"פ 10152/17]. הנאשם חצה רמזור באור אדום והתנגש ברכב אחר שנהגו נהרג. הוא זוכה מעבירת הריגה והורשע בעבירת גרם מוות ברשלנות ועבירות נוספות שבגינן נגזרו עליו 9 שנות מאסר. המדינה ערערה על הכרעת הדין ועל קולת העונש וערעורה התקבל חלקית. בית המשפט העליון הדגיש את חשיבות המלחמה בתאונות הדרכים והאריך את עונשו של הגבר ל-15 חודשי מאסר.

לפי כתב האישום בתאריך 16.6.13 נהג המשיב ברכבו בכביש 90 מדרום לצפון ועמו 6 נוסעים נוספים. בצומת גומא חצה את הצומת באור אדום והתנגש בגין כך בדופן רכבו של אדם אחר. האדם נהרג במקום וחלק מהנוסעים שהסיע המשיב נפצעו. נקבע כי הן התאונה והן תוצאותיה נגרמו בעקבות נהיגה פזיזה של המשיב. הוא נשפט בבית המשפט המחוזי בנצרת שזיכה אותו מעבירת הריגה והרשיע אותו בעבירה של גרם מוות ברשלנות, נהיגה בקלות ראש שגרמה נזק לאדם ולרכוש ואי ציות לאות שברמזור. בגין אלה נגזרו עליו 9 חודשי מאסר, מאסר על תנאי ותשלום פיצוי בסך ₪ 20,000 למשפחת המנוח.

המדינה ערערה על הכרעת הדין ועל גזר הדין. הדיון בעניינו התקיים בבית המשפט העליון בתאריך 16.4.18, בראשות כב' השופט א' שהם, כב' השופטת ד' ברק-ארז, כב' השופט מ' מזוז. ב"כ המערערת טען כי זיכויו מעבירת הריגה שגוי וכי העונש שנגזר עליו קל מידי ונמצא במתחם הנמוך של הענישה על העבירות שביצע. בית המשפט קמא שגה כאשר קבע כי לא הוכח שהתקיים במשיב היסוד הנפשי לעבירת הריגה. התנהגותו ביטאה רשלנות והעובדה שחצה את הצומת באור אדום מוכיחה שהיה מודע למעשיו ולתוצאה קטלנית אפשרית. הודגש כי חצה את הצומת לפחות 5 שניות לאחר שהתחלף האור לאדום מכיוונו, לעומת מכוניות אחרות שנסעו עימו ועצרו, כפי שהעידו עדים שהיו במקום; ב"כ המשיב טען כי אין הצדקה להתערב בממצאים של בית משפט קמא וכי אין להתערב גם במתחם העונש שנגזר עליו.

הערעור נסוב כולו נגד הממצא העובדתי של בית משפט קמא על היסוד הנפשי שנלווה לעבירה שגרמה למות הנוהג ברכב השני. לאחר בחינת החומר קיבלו השופטים חלקית את ערעור המדינה. צוין כי בית המשפט קמא בדק לעומק את הנושא ולא הוכח ברמה הפלילית כי התקיים במשיב יסוד נפשי שדרוש להרשעה בעבירת הריגה. לכן קביעת בית משפט קמא שלא הייתה כאן עבירת הריגה צודקת. בנוגע למתחם העונש, יש צדק בטענות המערערת. אמנם אין זו דרכו של בית המשפט העליון להתערב בחומרת העונש שהטיל בית משפט קמא, אך מקרה זה מצדיק התערבות. תאונות הדרכים גובות מחיר של חיי אדם חפים מפשע ובית המשפט העליון מגויס למלחמה נגדן. בשל כך נקבע כי מוצדק להתערב במתחם העונש ולהעלות את חומרת עונשו של המשיב ל-15 חודשי מאסר. יתר מרכיבי הענישה יישארו.

ב"כ המשיב: עו"ד יוסף חאזם.

ב"כ המערערת, מדינת ישראל: עו"ד יעל שרף.

משרדנו לא ייצג בתיק זה.